

[Glistrup]

Gyldenkilde talte om, men hvorvidt man af skatteyderpenge skal betale til folk, der er i arbejde på et eller andet privat arbejdssted, for at de kan få en uddannelse. Her siger Fremskridtspartiet, når vi er inde på det, som vi diskuterer her, at i det omfang, der er brug for at give en uddannelse til folk, der er ansat et eller andet sted, er det bedre, at det er den pågældende arbejdsplads eller brancheforening, eventuelt fagforening, der finansierer det direkte fuldstændig uden om statskassen. Det fører til et enormt pengespild og til, at virkeligheden bliver anderledes end den, arbejdsministeren hævdede at den var, når man lader staten komme ind og betale for noget, som overhovedet ikke vedkommer staten, nemlig hvilke uddannelser der er nødvendige i relation til en bestemt arbejdsplads. Her siger Fremskridtspartiet, at det i hvert fald er urimeligt, at skatteyderne skal betale et tilskud. Denne sag drejer sig jo kun om at skære toppen af tilskuddet. Alle de mennesker, som denne sag fratager det, som hr. Bakholt sagde svarede til et eller andet med 1.100 kr. om ugen, er mennesker, som får ca. 130.000 kr. om året udbetalt, altså 11.000 kr. om måneden. Det er i hvert fald urimeligt, hvis man selv ønsker at blive dygtigere, at man ikke kan gå den smule ned i levefod eller selv spare op til det. At man virkelig skal have tilskud for at gøre sig dygtigere, er skingrende umoralsk.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, det er en bemærkelsesværdig argumentation for gennemførelsen af dette forslag fra det flertal, som vil gennemføre det.

Hr. Glistrup siger, at staten ikke skal blande sig i, hvad der foregår i dansk erhvervsliv. Nu er det sådan, at dansk erhvervsliv har en struktur, som betinger, at vi solidarisk – jeg ved godt, at hr. Glistrup ikke kender begrebet særlig godt – løfter den opgave at uddanne folk, således at papirnussere af enhver art, også i Folketinget, er solidarisk med til at løfte opgaven, således at vi alle i det danske samfund kan være med til, at trækdyrene får den uddannelse, der er behov for.

Må jeg så sige til ministeren, som sagde, der var to begrundelser. Den ene var, at det var en besparelse. Det er helt reelt, at man finder en fidusbesparelse i 1990, fordi den i 1991 er væk. Det andet, ministeren sagde, var, at dette var

begrundet i en regelforenkling, hvor man nu skulle udbetale det samme i godtgørelse. Må jeg spørge ministeren: Har ministeren fået nogen henvendelse fra a-kasser, arbejdsformidling eller nogen steder, der har bedt om at få denne regelforenkling, eller har ministeren fået de samme henvendelser, som Arbejdsmarkedsudvalget har fået, hvor man siger, det overhovedet ingen problemer giver, at der er den 125 pct.-sats.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige til ministeren, at ministeren også kom med en erkendelse i sit indlæg, idet ministeren sagde, at denne ordning ikke vil give nævneværdige forringelser. Ministeren er altså enig i, at dette er en forringelse på uddannelsesområdet. Vi skal beklage, at man vil gå så langt specielt i en situation, hvor vi formentlig allerede til sommer vil begynde at se flaskehalsproblemerne vokse i Danmark, også på baggrund af den omlægning, der ligger i dette forslag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Kaj Poulsen skyder de svage foran sig, når han begunstiger pamperne ved at sige, at dette er hjælp til trækdyrene. De, der får 25 pct.-tillægget, er ikke trækdyrene. Det er de velaflagte, som får disse penge.

Vi er helt enige i, at det i vor tid er særdeles sundt og godt med en bunke forskellige uddannelser, men den effektive uddannelse får man nu engang, når man ikke kører ad den socialistiske vej.

Jeg synes ærlig talt, at hr. Kaj Poulsen – hvis ellers han havde haft sine øjne åbne for, hvad der sker østen for Elben og Donau i øjeblikket – kunne se, at denne socialistiske vej, hvor man laver uddannelse af privatansatte over skattebilletten, over samfundet, over lovgivningen, fører til den situation, Danmark også er kommet i. Vi er det eneste land i den vestlige verden, som det går skidt økonomisk, netop fordi vi har så mange af den slags ordninger, som man fra hr. Kaj Poulsen og fra de hidtidige regimer i Østtyskland, Tjekkoslaviet, Ungarn osv. har kaldt solidariske; det er den slags ordninger, som vi diskuterer her, og som hr. Kaj Poulsen kalder solidariske.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Hr. Kaj Poulsen bruger sædvanligvis det